

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
1. em. háttul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI AR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirme-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr
Nyit-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyit-tér előre fizetendők.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

65. szám.

Brassó, Kedd, június 8-án.

II. évfolyam 1886.

Óvodáink érdekében.

Minden valamire való város, ha a kor követelményei elől elzárkózni nem akar, ma már óvodákat és gyermekkerteket létesít és a nyugoti műveltebb államokban alig van már oly falu is, mely kisdóvódával ne bírna.

Nálunk e tekintetben, sajnos, de nagyon el vagyunk maradva.

Vannak különösen szász testvéreinknek, mint tudjuk, egy pár kisdóvódájuk itt Brassóban, de ezek is, eltekintve attól, hogy egészen kis szobákba vannak elhelyezve, sem berendezés, sem vezetés és kezelés tekintetében nemcsak ki nem elégítők, de a gyermeknevelés szempontjából inkább károsak, mint hasznosak; és ha tekintetbe vesszük azt, hogy azon óvodákban kizárólag a német nyelv van napirenden, míg a magyar egyáltalán nem tanítatik, úgy egy percig sem kételkedhetünk a fölött, hogy a meglevő kisdóvódák az igényeknek meg nem felelnek.

Mindezt és különösen azt is, hogy mily életbevágó sürgős szükség van itt a kor igényeinek megfelelő kisdóvódákra, fáradságtalan és ügybuzgó tanfelügyelőnk Koós Ferencz kir. tanácsos ur belátván, már évekkor ezelőtt megpendítette az eszmét az óvodák létesítése érdekében, alapszabály-tervezetet is dolgozott ki és hivatásából kifolyólag a bevezető lépéseket meg is tette, hogy a létesítendő óvodák felsőbb helyről is segélyben és támogatásban részesüljenek; köztisztvisletben álló tanfelügyelőnk mindezen fáradozása azonban akkor a fenforgott és ezen törekvések tekintetében mostoha viszonyok miatt legnagyobb sajnálatunkra hajótörést szenvedtek.

Ha valaki, úgy bizonyára épen a brassói magyarság fájlalhatja legjobban, hogy a kir. tanácsos ur azon önzetlen törekvése amaz időben célzott nem ért; hiszen kinek állana inkább érdekében ezen óvodák létesítése, mint épen a magyaroknak, kiknek gyermekei ma az óvodát, a gyermekek ezen szent menhelyét nélkülözni kénytelenek; és valljuk meg őszintén, hogy annak, hogy a kisdóvódák ezelőtt öt évvel nem létesültek és hogy tisztelt tanfelügyelőnk terve nem valósult, legnagyobb részben azon közöny volt oka, melylyel a magyarság igen-igen sok esetben legfontosabb és legéletbevágóbb ügyei iránt minden ok nélkül viseltetik.

Az a közöny, mely sokszor fosztott meg már minket sok mindentől, mire szükségünk volt, az a közöny nem riasztotta vissza Koós Ferencz urat attól, hogy a kisdóvódák létesítése érdekében tovább fáradjon, és midőn ezelőtt egy évvel a kultúregylet megalakult és az első fontosabb lépés főkegyletünk részéről az volt, hogy a kultúregylethez, miniszteriumhoz stb. segélyért folyamodott, hogy az óvodákat létesíthesse.

A főkegylet szorgos sürgetéseire végre a kultúregylet központi választmánya kétszáz forintot ez évre megszavazott létesítendő óvodáink részére és a magyarországi kisdóvódákat létesítendő egyelet is kétszáz forintot ajándékozott a berendezés eszközölhetésére.

Mindez azonban kevés, mert az óvodák és pedig egyelőre a Bolonyában és belvárosban s ha isten segít, a jövő évben a Bolgárszegben felállítandó kisdóvódák első és oly berendezéséhez, mely a kor követelményeinek megfelelően, több kell; mert ha ezen óvodákat felállítottuk és berendeztük, már előzetesen gondoskodnunk kell arról, hogy ezen óvodák fennállását legalább az első három évre biztosítsuk is; az első három évre csak azért, mert három év után már ezen óvodák önmagukat fenttarthatják és fenn fogják tartani minden további segély nélkül is.

A tanfelügyelő ur kezdeményezése következtében az ügy iránt érdeklődők egy értekezletet tartván, elhatároztak ugyan, miszerint folyó hó 6-án a „Nro. 1.” szálloda kertjében az óvodák javára egy beléptidijjal összekötött zeneestélyt rendeznek, mely a rossz idő dacára is meglehetősen jövedelmező volt, mert hiszen ki nem érzi, hogy ennél jótékonyabb célra nem adakozhat. — De azon estély jövedelme sem nyújtván kilátást arra, hogy az tetemes legyen, az óvodák első három évi fennállhatóságának biztosítása érdekében aláírási iven kibocsátása volna szükséges, hogy mindenki tehetsége szerint ajánljon fel egy bizonyos összeget, melyet évenként három éven át fizetni hajlandó, — hogy így azután a felajánlott összegek és a már kész költségvetési tervezet tekintetbe vétele mellett az óvodák mielőbbi létesítéséhez hozzáfoghassunk.

Mint tudjuk, Kenyeres Adolf kir. ügyész és Nagy István urak, kik a közügyek iránti érdeklődésüknek már számtalanszor elismerésre

méltó jeleit adták, lettek felkérve és vállalták el azon hivatást, hogy polgártársainkat eljárva, kit-kit ezen nemes ügy támogatására hívnak fel, és valóban csak örömről s nagy megnyugvásunkra szolgál, hogy ily fontos ügy ily önzetlen és igaz hazafiak kezében van lévén, mert nevezettek egyénisége is már az ügy sikerét biztosítja.

Mi, kik a közügyek minden irányban való támogatását tűztük ki feladatunkul, ezen irányban a magunk részéről is felhívjuk polgártársainkat, hogy ezen, gyermekeink jövőjére nézve oly fontos ügyet vegyék szívükre, tegyenek meg mindent arra nézve, hogy a kisdóvódák létesítését, berendezését és fentartását biztosítsák; járuljon kiki ezen szent és nemes cél megvalósításához filléreivel, mert hiszen mi lehet szentebb és nemesebb feladat, mint az, melyet a végzet az apa vagy egy nemzet elé tűzött: biztosítani az emberiségnek a jövőt és a műveltséget; — a mi nemzetünk jövőjét és haladását pedig csak gyermekeink képviselik, mert csak tőlük várhatjuk, hogy nemzetünknek jövőjét és jövő boldogságát megvalósítsák.

Dr. W. I.

Belföld.

A Janszki-ügy és Tisza Kálmán. Az a különösen a bécsi lapok által korpoltált hír, mintha Tisza miniszterelnök a Janszki-ügyben „reparáló” nyilatkozatot fogna tenni a képviselőházban, minden alapot nélkülöz. Tisza miniszterelnöktől nem is kívántak ilyesmit, de még ha fel is merült volna e kívánság, a miniszterelnök szilárdul el volt határozva ragaszkodni elfoglalt álláspontjához s esetleg levonni ezen elhatározásának minden konsekvenciáját. — Megjegyezzük még, hogy azon nyilatkozatok után, a melyek Tisza előtt Bécsben tettek, teljes joggal remélhetette a kormányelnök, hogy Janszki tábornok nem fog többé Budapestre visszatérni s a tábornok megjelenése Pécsre meglepte a magyar miniszterelnököt is.

Az osztrák kormány részéről átirat érkezett a magyar pénzügyminiszterhez, a melyben kérdés tételik, hogy a magyar kormány hajlandó-e a vámnovellajavaslatban megállapított nyerspetróleum vámra nézve az osztrák képviselőház vámuügyi bizottságának e vámtétel módosítására vonatkozó határozatával szemben, az osztrák kormányval újabb tárgyalásokba bocsátkozni. 5-én délután magyar minisztertanács volt. Valószínű, hogy az osztrák kormány ezen tudakozódására a válasz már ma meg fog küldetni.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A makacs kérő.

(Folytatás.)

— Bátorkodtam kedves leányának már több ízben tiszteletemet tenni.

— Ez már épen hihetetlen! — kiáltott fel nagy haragosan Stadler ur. — Az ön eljárása, uram, épen-séggel nem illő! — mondá azután metsző hidegséggel.

— A szerelem nem ismer akadályokat, — mondá közbe Edwin.

Az öreg gunyosan felkaczagott.

— Talán vehetek magamnak annyi bátorságot, — mondá azután — hogy bizonyítsam önnek az ellenkezőt.

— Eljárásom, uram, nem volt illetlen, — viszonzá Edwin udvariasan — sőt ellenkezőleg nyílt és becsületes, mert én szeretem Ilonát s birom engem boldogító viszonzszerelmét. Mi megígértük egymásnak, el is jegyeztük magunkat, és . . .

— És? . . . és? . . .

— És én eljöttem, hogy megkérjem öntől leánya kezét és könyörögjek ön előtt, uram, ne tagadja meg kérésünket.

A fakeskedő szótlanul, mereven bámult a fiatal emberre. Végre hangos kacajba tört ki:

— Ön nagyon jó, uram! Egy színész-házasság? Csak ez hiányzott még nekem. Soha, soha! Végez-

zünk, uram. Ön elkábitotta gyermekem fejét. . . . Kérem önt, hagyjon el engem.

— Ön ajtót mutat nekem, uram? — szólott Edwin a megsértett becsület hangján. — És szerelmünk? Hát ön ezt mire sem becsüli?

— Érzelmekkel végezzon ön maga. Ha leányom valóban érezne vonzalmat ön iránt, melyet én soha-soha sem fogok megtérni, akkor egy kis légváltotatás kitűnő szolgálatot fog tenni, hogy ezt gyökeresen kipusztítsuk.

— És ön még reménnyel sem kecsegtet engem? — A legcsekélyebbel sem.

E szavak mint egy ökölcsapás, úgy sujtották Edvint. Csak emberfeletti erőmegfeszítéssel tudott uralkodni magán.

Egy ideig elhatározatlanul állott. Fojtó fájdalom szorította össze torkát. Némán, köszöntés nélkül hagyta el — kísérve a gyanakodó öreg ur által — a házat, hátrahagyva legszebb reményeit dugába dölve.

Nem látta, hogy mellette elhaladó ismerősök bámulva néznek utána. — Alig tudta, hogyan került a színház közelében lévő lakására; még azt sem tudta, hogy mereven maga elé bámulva már két órán át ült karszékeiben. Csak midőn szobájának ajtaja felnyílt s egy idegen két levelet nyújtott át neki, akkor ijedt fel kábultságából. Remegve bontá fel a kisebb levelet, melynek írását már nagyon jól ismerte volt.

Visszafojtott lélegzettel olvasá a következő so-

„Szeretett, jó Edvinem! Öríznek engem, Titokban és sietve írok. Atyámmal borzasztó összekocczanásom volt. Tíz percz mulva utazom. Atyám kényszerít. A koci már az ajtó előtt áll. Azt sem tudom, mely pályaudvartól s hova. Borzasztó napok várnak reám. Magamon kívül vagyok; feladtam minden reményemet. Eddigi társalgónóm s a ház-mester azonnal elbocsáttattak. Az öreg szakácsné fog elkísérni. Már hallom atyám hangját. Vigasztalhatatlan vagyok. Örökké hí . . .”

Itt félbeszakadt az irás.

Edvin szenvedélyes csókokkal borította a levelet. Tehát minden reménye eltűnt, viszontláthatni Ilonát. — Soká ült gondolataiba mélyedve, magán kívül. Nem hallotta a többszöri koczogást ajtaján s ijedten ugrott fel, mikor maga előtt látta az agg színházi szolgát, ki az estéli öltözetért jött.

Csak most jutott ismét eszébe Edvinnek, hogy este játszania kell. Képtelennek érezte magát, hogy ma este játszszék s utána akart rohanni az időközben már eltávozott szolgának, hogy valamely ürügy alatt az előadást lemondassa, midőn hirtelen egy gondolat villant meg agyában s ő magállott.

Diadalmas mosoly vonult át arcán.

— Játsszani fogok! — mormogta magában. — Minden összevág. Hadd emlékezzek reám. Őt fogom visszatűkröztetni. Érezze egyszer az én hatalmam!

Azután kalapját véve, rohant a színházba, hogy a szükséges előkészületeket megtegye. (Folytatás köv.)

K ü l f ö l d.

A francia trónkövetelő kiutasítása. Párisban a június 5-iki minisztertanács a királyi hercegek általános és kötelező kiutasítását célzó bizottsági javaslatot elvetette s indítványt fogadott el, mely oda irányul, hogy az egyenes ágon leszármazó trónkövetelők utasítsanak ki, a régi uralkodó családok többi tagjával szemben azonban az intézkedés a kormányra bízassék. A hercegek kiutasításáról szóló javaslat előzetes tárgyalására kiküldött bizottság pedig Freycinet kormányelnök fejtegetéseit hallgatta meg és előadva Maret-et választotta, ki egyáltalán ellenzi a kiutasítást. Maret valószínűleg hétfőn terjeszti elő jelentését, mely egyszerűen összegezi a bizottság tárgyalásait.

A görög válság vége.

Londonból és Berlinből érkező egybehangzó hírek szerint az öt nagyhatalom kabinetjei, mihielyt a görög jegyzék tartalmáról értesültek, megkezdtek az ostromzár megszüntetése iránt a tárgyalásokat és az ostromzár már meg is szűnt. Anthénben valószínűleg tisztában és világosabban nyilatkoztak az idegen hatalmak képviselőivel szemben, miután Trikupis meggyőződött róla, hogy mult hó 28-án a kamarában tett kétértelmű nyilatkozata, milyen kellemetlen benyomást tett mindenfelé.

A »Havas-ügynökség« Athénből június 5-éről jelenti: Az angol kormány hivatalosan közölte, hogy hajlandó az ostromzárát megszüntetni és a hajórajt utasította, hogy legyen készen, hogy elhagyja a görög vizeket, Rumbold angol követnek pedig azt az utasítást adta, hogy térjen vissza Athénbe. Az ostromzárát valószínűleg ma fogják megszüntetni. Mouy gr. francia követ és Trikupisz kormányelnök közt szívélyes tanácskozás volt, mely alkalommal Trikupisz élénk rokonszenvének adott kifejezést Franciaország iránt.

Román lapszemle.

A bukaresti „Telegraful“-t elfogta a kaczagó görcs. Az ő dolga ez, — mondja a tiszt. olvasó — s mi köze ehhez e lap olvasóinak? Az a köze, hogy a jó szomszéd ez egyszer a mi számlánkra esett ama rángatózó betegségbe. Olvasta a bécsi és budapesti lapokban a galicziai petroleumkérdés feletti szóváltást s erre ezt jegyzi meg:

»Most, a midőn ők egymás között veszekednek s közel vannak a szakításhoz, tehetnők, hogy nevesünk. Azonban e helyett inkább szánalom fog el, midőn Ausztriát multjával, kulturájával a miveletlen (sic) Magyarország goromba sarka alatt összetörve szemléljük.«

Itt aztán beszél olvasóinak arról az erkölcselenségről, hogy a magyar hatóságok szemet hunynak a galicziai petroleum-csempészet előtt s ebből elakarja hitetni olvasóival, hogy Ausztria helyzete nyomorult Magyarországgal szemben. Önként értetik, hogy ezután a magyarokra förmed, kik a szerződéseket nem tisztelik s határukat a romániai állatok előtt gorombán elzárták s abban az örütségben tetszelegnek magának, hogy Afrika az ő határukhoz közeledett.

Mert miféle ország — ugymond — a melyben ilyenek történnek s melyben az erkölcsnek még elemeit sem tisztelik. Alig várja, hogy a Taaffe és Tisza miniszteriumok összeveszzenek, addig is azt véli, hogy joggal elmondhatja, miszerint Magyarország nem állam, legalább nem európai állam.

Ide juttatta a Bretiano ezen organumát a kaczagó görcs, hogy kinjában már európai államnak sem akarja látni Magyarországot, hanem afrikai s ott is középfrikai vadországnak. Addig is, míg e nyavalyájából valamelyik bukaresti gratis kórházban kigyógyítják, figyelmeztetjük a „Telegraful“-t moralitás tekintetében arra a konzulra, a ki csak a napokban írta volt Romániáról azt az erkölcsi bizonyítványt, hogy nincsen ott olyan ember az egész országban, a kit pénzzel meg ne lehetne vesztegetni.

Igaz, hogy ezen állításával saját állását tette jehetetlené; de inkább megvált állásától, mintsem visszavonta volna azt, a mit írt. Hogy melyik állam fekszik közelebb Közép-Afrikához, Ungaria-e, avagy Románia, erre nem nehéz a felelet. Ungariában csak a vándor cigányok laknak bordélyokban, Romániában egész falvak, még pedig tisztán román falvak lakói föld alatt laknak még ma is, csak úgy, mint az afrikai vadak. Nem szükséges tehát, hogy Magyarországon keresse Afrika belsejét, midőn sokkal közelebb, saját hazája kebelében is megtalálhatja. Ne tessék tehát utiköltségbe verni magát.

Ha igaz továbbá, hogy egy pesti ur érkezett Bukarestbe és a »Hotel Union« közelében oly célból vett szállást, hogy egy bukaresti lapot az osztrák-magyar érkezőknek megszerezzen: akkor arra a konzulra s meg arra a lapra sem kell nagyon neheztelni; Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

mert jól tudja a „Telegraful“, hogy a híres Szultán Mezat sem Budapesten, hanem Bukarestben történt s még nem is olyan nagyon régen.

Most az a divat Bukarestben, hogy mocskolni kell a magyarokat, kicsinylőleg, megvetőleg kell felőlük beszélni, mintha valahol Afrikában feküdnek az az Ungaria. Tudjuk, hogy a divattal nem eszélyes szembeszállni, hanem a »Telegraful« és társainak örült divatja is lefogja járni, annál gyorsabban, minél inkább elzárja határait a szomszéd Magyarországtól.

Nagyon jól tudta Bretiano, hogy mit mondott, midőn azt mondotta: »Majd meglátom, hogy így fognak-e tapsolni három hónap múlva is!« De elég ez egyszer a „Telegraful“ kaczagó görceiből.

Lássuk a megjuhászodott nagy-szebeni „Tribuná“-t is, mely hasonlóképen azt várja, a mit a bukaresti kollegája t. i. hogy majd megtanítják Bécsben a magyar politikusokat, hogy miként viselkedjenek, midőn a Hentzi-ügy még egyszer előkerül. Bizza csak a magyar politikusokra, majd eligazítják őket azt a „Tribuna“ nélkül is. Elég lesz tőle, ha bevárja az epilógot, azaz: utolsó szót.

Olyan sem történt most két kedden, a mit most írunk. Meg kell, hogy dicsérjük a „Gazetát“ azért a pár sorért, melyet a Brassóban állítandó iparesarnok ügyében az iparegylet gyűléséről hozott. A közös baj még javára válhatik Brassó lakosainak s hogy azzá válják, ezt közösen kellene munkálnunk.

Baj csak az, hogy: „Tisza nem akar most megválni a miniszterelnöki széktől, midőn a magyar nép tapsai kísérnek a magányba, hanem bűnei majd szegyeteljes bukást készítenek számára.“ Így hiszi ezt a „Gazeta.“

Lám Bukarest, Szeben és Brassó román lapjai!

Czenkalji.

Ipar és kereskedelem.

Szombaton délelőtt Sándor József, az E. M. K. E. titkára s Binder Lajos m. k. iparfelügyelő itt léte alkalmából a kereskedelmi kamara helyiségében gyűléseztek a fonó- és szövőiparosok. A gyűlés igen jó benyomást tett reánk s meglehetősen látogatott is volt. Lefolyását adjuk a következőkben:

Diamandi Manole, kamarai elnök, üdvözlőlvén a kolozsvári iparegylet küldötteit, megnyitja a tanácskozást. Ezután Sándor József adta elő az értekezlet alapját képező ügyet.

Gyönyörű kikerekített beszéde, melyben utalt iparunk jelen helyzetére, a segélyre, melyre szorult, a feltétlen szükséges szociális társulásra, mely egyesítve a honpolgárokat minden mellétekintet nélkül, a testvériséget előtérbe helyező fejtegetése kitűnő hatást tett a jelenvoltakra, kik végre »éljen!! bravó!« kiáltásokban törtek ki. Tekintettel azonban arra, hogy a jelenvoltak többsége nem bírja a magyar nyelvet, az értekezlet felkérésére Szterényi József németül is előadta az ügyet, mely után megindult a tárgyalás.

Günther hosszabb s helyes indokolással az általi szállításokat sürgette első sorban, a mihez csatlakozott ifj. Lang posztógyáros is.

Lootz F. I. a társulást látja elsőnek s egy áru-raktár felállítását, mely könnyebben eszközli a közlekedést, minthogy máskülönb a mi iparosaink pénz hiányában nem dolgozhatnak.

Szóltak még a tárgyhoz igen szakavatottan s szépen Leonhardt Ferencz, Hintz János, Scherg Vilmos, Gärtner s különösen sok becses adatot szolgáltatott Diamandi Manole.

Végre Szterényi József indítványára az értekezlet következőket emelte határozattá:

1. Örömmel üdvözlö a kolozsvári iparegylet felhívását s kéréseinek eleget tesz; azaz belenyugszik azon tervezett felhívásba, mely a kormányhoz, megyékhez, városokhoz intézetekhez stb. intézendő volna az erdélyi ipar felkarolása tárgyában; összeállítja iparosaink termelőképességének statisztikáját és egy mintakártyát, melyet Binder felügyelőnek beterjesztend, továbbá eljárás végett; bizományi raktárok felállítását elfogadja és azok részére készségesen vállal munkát.

Az ezen ügyben szükségesek elvégzésére s a kolozsvári iparegylettel való érintkezésre kiküldetik Günther elnöklete alatt egy Georgias, Hintz, Herter, Lang, Lootz s Scherg-ből álló bizottság.

2. Az értekezlet hozzájárul egy áru-raktár felállításának eszméjéhez, sőt felette fontosnak tartja azt s ez irányban sürgős lépések teendők.

3. Állami szállításokat kell odafönn megszünetelni. Ezen két utóbbi tárgy áttételét egyrészt a kamarához, másrészt a kolozsvári iparegyletnek a miniszterhez intézendő sürgős felterjesztés eszközölhetése végett.

A gyűlés igen szép összhangban ment végbe, melyből két tanulságot vontunk le. Először közös akarrattal, egyetértve nagy célokat érhetünk el; másod-

szor, — a miről eddig is eleget irtunk — mindennek előtt ide inség-munka kell, a melyet csak a kormány adhat.

*

Iparunk ügyében már is kezd némi siker mutatkozni. E város iparának Mecaenása, szeretett főispánunk, kieszközölte, hogy a csendőrség s budapesti államrendőrség ruházatához szükségelt posztó a brassói posztósoktól fog fedeztetni. Ő méltósága erről már értesítette is a posztósokat, kik most ajánlataikat fogják megtenni a kormánynak.

Egy másik irányban is történt már fontos lépés érdekünkben. A kereskedelmi miniszter egy intézkedése ez, melyről szombaton értesítette kamaránkat. Szóljon maga a leirat.

A kereskedelmi és iparkamarának

Brassóban.

A román kereskedelmi szerződés megszűnése és az ennek folytán alakult viszonyok következtében fenyegetett határszéli iparosok érdekében teendő intézkedések tárgyában általam egybehívott értekezlet egyebek közt azon kérelemnek adott kifejezést, hogy az összes állami hivatalok, törvényhatóságok szállítási és egyéb közintézetek az említett iparosok támogatása céljából mindennemű szükségleteiket a határvidéki iparosoktól szerezzék be.

Ennek folytán egyuttal felkértem a magyar miniszteriumokat, hogy az e részben szükséges intézkedéseket megtegyék.

Ezek után felhívom a keresk. és iparkamarát, hogy a megrendelések eszközölhetése céljából, állami hivatalok vagy egyéb hatóságok és közintézetek által kívánt felvilágosításokat, az ügy érdekében haladéktalanul megadja.

Budapest, 1886. évi janus hó 2-án.

Széchenyi, s. k.

*

Vajjon ezek után nem remélik-e iparosaink, hogy iparunk érdekében megtörténik minden, a mi csak tehető?

Vasutat és ipart a székelyföldnek.

(Vége.)

Nem önszeretetet vagy elfogultság vezeti tollunkat; önismeret alapján merjük állítani, hogy a székelylél erősebb faj nem létezik s oly erőt képviselve, mely ha kifejlesztetnék, a magyar államnak számottevő tényezője lehetne. S mert ez így van, tehát fontos nemzeti cél megvalósítására alapul szolgáló székely vasutak létesítése tervezetük: a hazafias sajtó nagy hatalmára apellálunk.

E fontos nemzeti ügyre irányozzuk a sajtó figyelmét, tegye magáévá kitűzött jelszavunkat, szerezzon meggyőződést, hogy a székelyföld vasut dolgában eddig valójában mostoha gyermek volt, győződjék meg, hogy vasuti hálózatunk keleti nemzetközi irányba ab ovo elhibázottan fektetett le s a legrövidebb és leg-egyenesebb utiránytól, a székelyföld mellőzésével tereltetett el: s ne engedje, hogy a »Vasutat és ipart a székelyföldnek« jelszavunk elhangzó szó legyen a pusztában.

A sajtó az ily nemzeties kötelességet hiven teljesíti s vajha minden tényező akkép végezné feladatát, mint a sajtó; akkor a székelyföld felvirágzása az álmak országába nem tartoznék, győzelmük előre biztosítva volna.

Láttassék el a székelyföld kellően vasutakkal s néhány évtized alatt az ipari haladás és fejlődés magas színvonalára emelkedik — oda emelkedik, mert józanesszű, szívós, kitartó a szorgalomban, és iparra őshajlama van.

A székelység főhelyét, M.-Vásárhely városát, az ipar és kereskedelem gyupontjává kell tennünk: legyen e város vasuti csomópont.

Ne tekintsen a kormány egyébre, mint közérdekre, s akkor fejlődni fog az ipari virágzás terén, M.-Vásárhely ipari központtal, a székelyföld.

A kormánynak nemzeti kötelessége, inkább ma, mint holnap, a Feketengerrel való igazi kelettel összeköttetést a székelyföldön át az oláh kormánynál kieszközölni — mert e részben minden napi késedelem évek gyümölcsetől foszt meg.

Hisz az országgyűlés színe előtt ismerte be a miniszter a keleti csatlakozás fontosságát, hézagnak jelezte a vasuti politikában, hogy a munkács-beszkidí vasut kiépítése után is, északkeletől-délkeletig egymás mellett elterülő Maramaros-Beszterce-Naszód-Csik-Háromszék megyék határszélénél, kelettel vasuti összeköttetésünk sincs. Ekkép fel kell tennünk, hogy nem a magyar kormányon mult e hiány pótlásának elodázása, hanem a nemzetközi vasuti csatlakozás másik tényezőjén, az oláh kormánynon. Az oláh kormány azonban, a közös érdeknél fogva megnyerhető volna ily vasuti tervnek, ha a mögötte álló muszka hatalom nem volna oly ideges minden oly tervvel szemben, mely a székelyföldön át a kelettel, nemzetközi vasuti összeköttetést létesítene, mely konkurrencziát csinálhatna a dél-országi muszka forgalomnak s főleg megbénítaná stratégiai terveit Moldva-Olahország felől.

A nemzetközi összeköttetés gyors megoldásának tehát kormányunkon kívül eső akadály is lévén, terünk kivételével azon megoldásra várunk nem szabad; a főfeladat csak az, hogy akkép létesüljön a m.-vásárhely-parajdi vasut — mint történt a m.-vásárhely-sz.-régeni helyi érdekű vasutal, tekintettel a

tölgyesi összeköttetésre — hogy idővel folytatást nyerjen, mint első rendű vasut, nemzetközi forgalomra lehessen alkalmas.

A kormány s a törvényhozás különleges segélyre a jelzett fontos nemzeti érdekeknek fogva bizvást számíthatunk. De eltekintve ettől, a rendes t. i. a vicinális vasuti törvény alapján engedélyezhető állami hozzájárulás is tetemes lehet. A helyi érdekű vasutakról szóló 1880. XXXI. törv.-cz. 7. §. szerint ugyanis „ha ily vasutak építése által a kincstári, valamint az állami kezelésben levő alapítványi javak érdekelvők, azok az építés költségeihez hozzájárulni tartoznak.”

Az állam közvetlen érdekeltsége is meg van tervezett vasutaknál, első sorban a görgényi állami uradalomnak a Szakadátba benyúló erdősegei által, de másod sorban, és sokkal fontosabb mértékben, a parajdi állami sóbányáknak és szovátai sóhegyeknek hasznosítása által.

E sóbányáknál különös figyelmet érdemlő körülmény a kitünő minőség, — de főleg a termelési költség csekély volta; a sóhoz jutáshoz a technikai találmányok segélyére szükség nincs, — a só úgy szólván a földszínen terül el rétegeiben.

A termelés költsége fontos pedig azért, mert a fennálló monopolium mellett a só ára mázsánként az előállítás helyen, tehát Maros-Ujvárt, Parajdon, Mármarosban stb. egyaránt 3 frt 75 kr; a szállítás költsége direkt nem terheli a vevőkkel szemben az államot, de ha a termelési költségen megakarítás érelik el, az már az államnak egyenes hasznontöbblete. Kétségtelen pedig, hogy egy mázsa kősó előállítása Parajdon legalább 40—50%-al olcsóbb, mint M.-Ovárt vagy Mármarosban; minősége pedig a mármarosi kivételével, talán minden más sóénál jobb.

Oly tényezők ezek, melyek egymagában is — eltekintve a vasut létesítésének nemzeti és állami érdekeitől — a kincstár nagymérvű hozzájárulását biztosítják.

De ne várjuk, ismert önértékünkkel fogva, az egész áldozatot a kincstártól, tartsuk szem előtt az oláh elemmel körülfont szigeteket képező székelység által tényleg mindig követett és másfélezzredéves fennállását hízottított jelszót: „Segíts magadon, Isten is megsegít.”

Hisz az érdekeltek részéről a vasut létesítéséhez való hozzájárulás nem is áldozat azon kiszámíthatatlan előnnyel szemben, hogy a vasut által érintett birtokok s az azon található anyag értékeiben tetemesen emelkedik, sőt sok oly termény, legyen az fa, érc stb., mely sulynál és csekély értékénél fogva tengeyen való szállításra felhasználható nem volt, a vasut által értéket nyer s ily terményezikkek is képesek egész vidék vagyonosodását idézni elő.

A vasuti vállalkozó mindezen állandó hasznot nem élvezzi; jól felfogott érdeke parancsolja tehát az érdekeltségnek, hogy a vasut jótéteményeiért támogassa a vállalatot, mely gyarapodásának és jóllétének alapját veti meg.

A Szakadát kiaknázzhatlan kincses bányá; ott van a hires trachyt, soda, kátrány s valószínűleg petroleum; ott a kitünő fedőlemezkő; nem is szólva a kifejlődhető nagy faiparról, keletkezhető butorgyárakról stb., csupán az üveggyártást említjük fel, mint olyat, mely roppant nagy fontosságra azon vidéken.

Tudvalevő dolog, hogy a finom üveg előállításához, az arra alkalmas quarz-homok szükséges, mely homoknem az egész osztrák-magyar monarchiába Szászországból, Hohenbachból importáltatik, s azon vidék a boldog milliomos földterületek egyike az ő homokja által.

Az országos iparegyesület felterjesztést intézván a kormányhoz, hogy a finom üveg előállításához szükséges homokküzet létezésére nézve, hazánkban geológiai kutatásokat eszközöltesse, a kereskedelemügyi miniszter 1883—84. években e részben intézkedett is.

A geológiai vizsgálat eredményéből kitűnt, hogy a finom üveggyártáshoz szükséges homok a Szakadátban és Vármezőn Maros-Tordamegyében is létezik, mely a Hohenbachból behozott homokkal bátran kiállja a versenyt.

Oly hiteles tény ez, mely egymagában nagy faktor lesz az építendő m.-vásárhely-parajdi vasut jövedelmezőségének.

E vasutal könnyen hozzáférhetővé tételnek a nagy gyógyerejű szovátai és korondi fürdő stb

Helyi és vidéki hírek.

Elischer József kir. tanácsos főigazgató szombaton befejezván a helybeli róm. kath. főgymnasiumon az érettségi vizsgálatot, innen vasárnap a Székelyföldre utazott.

Gyűlés. A „Brassói kereskedelmi és iparegyesület” választmánya f. hó 9-én, kedden, este 8 órakor a „Nr. 1.” kerti helyiségében rendes ülést tart, melyre a t. tag urak ez uton is meghívhatnak és szíves megjelenésre kéretnek.

Az ipariskolai vizsgákról s a tanonczkiállításról tér szűke miatt csak lapunk jövő számában referálhatunk.

Zeneestély. A Bolonyában felállítandó magyar kisedővő intézet javára rendezett zeneestély a rossz idő dacára igen jól sikerült. Gyönyörű válogatott s nagy közönség vett részt a kedélyes estélyen, mely mintegy találkaja volt a magyar intelligenciának. A katonai zenekar, Krause Valdemar karnagy személyes

vezetése alatt a szó legteljesebb értelmében brillírozott s minden piéce után tapsokat aratott. Különösen Ekhard „Magyar változatok” című szerzeménye után tört ki a közönség valóságos tombolásban, mely nem szűnt meg addig, míg a zenekar nem ismételte az illető darabot, a mi újból háromszoros tapsot vont maga után. Az estély műsora következő volt: Kraus: „Benda induló.” Rossini: Nyitány „Semiramis” cz. dalműből. Strauss János: „Künstlerleben” keringő. Ekhard: „Magyar változatok” kürtre. Strauss János: „A jósno” polka-mazur. A cigánybáró-ból. Königsädter: „Ernst u. Scherz,” nagy egyveleg. Krause: „A vadász kedvese,” polka-franc. Eilenberg: „Az erdei malom,” idyll. Erkel Ferencz: „Hymnus.” Kral J.: „Villámvonat,” gyorspolka.

Nekrológ. Városunk egyik legtiszteltemeltőbb polgárát, a ki haládatlan s terhes hivatala mellett is két megye bizalmát, tiszteletét s igaz szeretetét bírja, Gencsy István kir. adófelügyelőt, az ügybuzgó s lelkiismeretes tisztviselőt, súlyos családi csapás érte. Szeretettreméltó neje, a kitünő honleány, szerető hitves és önfeláldozó anyja, Gencsy Istvánné, született Krämer Frida f. hó 5-ikéről 6-ára virradó éjjelen 38 éves korában váratlanul elhunyt. Csaknem egy éve küzdött a szegény nő a halállal. Csaknem teljes nyolcz hónapon át ágyhoz kötötte a betegség; többször volt ez alatt a sír szélén, de a természet mindenkor győzött s visszaadta a gondos anyát a családnak, melynek gyöngye, mindene volt. Mintegy két hónapja jobbra fordult állapota s már ki is járt, sőt utóbbi időben a „Noá”-ba költözött üdülés végett. S ime most, midőn napról-napra szemlátomást javult, hirtelen, váratlan kiragadja az élők sorából a kegyetlen halál; elragadja egy most végkép lesújtott férjtől, ki csak hitvese és családja kedveért visszavonult a külső zajtól boldog családi körébe és hat gyermekétől. A gyászhir megrendítő volt, — mert a ki csak ismerte a korán elhunyt nőt, tisztelte, becsülte, szerette. Mindenki tisztelte benne a példás női erényeket. Gencsy István fájalmában — bátran mondhatjuk — osztozik Brassó és Fogarasmegye minden egyes polgára, a ki csak ismeri őt. Legyen polgártársainak ezen meleg, őszinte részvéte némi vigasz a vérző kebelnek; vigasztalja meg fájalmában az a tudat, hogy e csapást vele érezzük mindannyian. Lelje vigasztalását hat anyátlan árvájában, kik most benne keresik az apát és anyát is. A sokat szenvedett nőnek pedig, ki míg élt, családjában s kifogyhatatlan jótékonyágában lelte örömet, legyen könnyű a föld s legyen áldás emléken! Temetése f. hó 7-én, d. u. 6 órakor volt oly diszes s nagy közönség részvéte mellett, minőt Brassóban nem egyhamar láttunk. A város intelligenciája nemzetiiségre való tekintet nélkül ott volt, a mi legfényesebb jele ama általános tiszteletnek, melyben a gyászoló család áll. A koporsót mintegy 20 diszes koszoru fedte; mindannyi rokontól s barátoktól. A temetőben előbb Molnár János ref. lelkész, majd Tontsch András szász pap mondott megható, szívhez szóló beszédet s a dalegylet több tagja énekelt.

Áthelyezések. Schwarz Fülöp honvédségi százados, ki tíz éves ittléte óta bírja katonai és polgári körök őszinte tiszteletét és szeretét — mint sajnálatlalt értesülünk — Marosvásárhelyre lett áthelyezve. Városunk veszt egy derék, kitünő magyar embert, a székely főváros nyer egyet. Ugyan Vorhans honvédszázados is áthelyeztetett, még pedig Nagy-Szebenbe.

Baleset. Gábor Antal postatiszt fia, a helybeli kath. főgymnasium II. oszt. tanulója tegnap d. u. felmászott az iskolaudvar végén levő csonka-toronyra, botanizálendő Odafönn a szegény fiu elvesztette egyensúlyát, minek következtében lezuhant. összezúzva fejét.

Majális. A brassói róm. kath. templomi ének-s zenekar tagjai a városi zenekar közreműködése mellett f. hó 9-én (szerdán) délután a „Magyar kő”-nél (alias Ehezett kő) majálist tart, mely — mint velünk közlik — igen kedélyesnek és élvezetesnek ígérkezik.

Vasárnapi szünnet. Hir szerint, néhány helybeli divatáru kereskedő a vasárnapi munkaszünnetet azon ürügy alatt akarja beszüntetni, hogy a mult évi, június 6-án felvett jegyzőkönyvben a szünnet csak egy évre állapított meg. Azon urak, kiknek ez netalán szándékuk volna, — ha becsületszó s kézszorítás előtük értékkel bír, — az erre vonatkozó jegyzőkönyvet Fabriczius Károly fiai uraknál betekintheik s ebből meggyőződhetnek, hogy a vasárnapi munkaszünnet állandóan fogadtatott el azon hozzáadással, hogy a szöszegők hirlapi uton fognak pellengérré állíttatni.

Adóügy. A Brassó városára nézve alakított 1886 évi adókövető bizottság letárgyalta f. hó 4-én: az ácsok, asztalosok, bábák, bádogosok, bérkocsisok, borbélyok és fodrászok, csizmadiák, cipészek, éczetgyárosok, esztergályosok, fényképészek, szobafestők, fésűsök; 5-én: fővényhordók, fuvarosok, gyárosok, gyógyszerészek, harisnyaszövőök, kádárok, kalaposok, kő- és kavicszállítók, kéményseprők, műkertészek, szárnyaskereskedők, kereskedők, bezárólag C betűig; 7-én: Z betűig; 8-án: a korcsmárosok III. osztályu keresetadóját; 9-én tárgyalatik a kovácsok és kerekese, kőmetszők, kötélverők, kőművesek, kir. közjegyző, lakatosok, lakkirozók, lapszerkesztők, mészá-

rosok, óráskok, orvosok, pékek; 10-én: a pénzügyőrök, pénzváltók, rézöntők, rozoglio-árlók, szabók, szűcsök, táncztanítók, temetkezési vállalat, timárok, ügynökök és vállalkozók, varrónők, virslíkészítők, zenészek, cigány zenészek, zensal és zsbárusok; 11-én: a földbélők és utólagosok s 12-én: a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek III. oszt. kereseti adója, mindenkor a tanácsházban, hol az érdekeltelek személyesen megjelenhetnek.

Hymen. Quirini Kálmán f. hó 3-án kisérte oltárhoz Türkösön Köpe Vilma kisasszonyt. Az esküvőn nagy és diszes közönség jelent meg. Boldogságot az új házaspárnak!

Víziszony. Tölgyesről írják nekünk azon megszorító hirt, hogy Biró Károly vesztegintézeti igazgatón, — ki egy évig városunkban is működött — egy veszett marha bonczolása alkalmával történt vérmérgezés következtében kitört a víziszony. A szerencsétlen embernek — ki igen lelkiismeretes, pontos tisztviselő — neje s négy gyermeke van.

Kőhalomban áldozócüttörtökön a szepitőegylet részére rendezett majális kitünően sikerült. Este az erdőről hazatérő közönség a magyar kaszinó helyiségébe gyűlt össze, ott folyt a táncz egész éjjelutánig. A kaszinó ablakát kivilágított magyar czimer és korona ékesítette. E multság a szepitőegylet részére 5 frtot jövedelmezett s a sikerért nagy elismerés illeti a rendezőseget. — Kőhalom határát a hosszas szárazság után f. hó 5-ikén — szombaton — délután üdítő eső áztatta meg. Az esős fellegek nagy menydörgés között közeledtek s a mezőn kapáló munkások igyekeztek előle menekülni. A várostól északnyugotra egy kukoricza földön négy garati román és egy asszony dolgozott. Ezek közül az asszony és három férfi egy csomóba gyűlve igyekezett egymást az eső elől védeni. A villám e csoportba csapott; az asszony halva maradt, de a három férfi csak elalélt. A negyedik távolabb álló munkás kapája is széttörtött.

Törvénytészi csarnok. A brassói királyi törvénytésznél az alábbi bűnügyi végtárgyalások tüzetek ki: 1886. évi június 11-ére. Csurár Ádám és társai ellen súlyos testi sértés és lopásért; Dombos Alexi Anna ellen lopásért; Niscon Stán ellen súlyos testi sértésért.

Ingatlanok bírói árverése. Zernest község irodájában 1886. június 8-án délelőtt 9 órakor Bude Nicolaenak ingatlanai 256 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a zernesti kir. járásbíróság fogatosítja, Ta trang község házában 1886. június 9-én d. e. 9 órakor Mohirtza Simonnak ingatlanai 99 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést a hosszufalusi kir. járásbíróság fogatosítja. Holbák község házában 1886. június 10-én d. e. 9. órakor Benedescu Juonnak ingatlana, 149 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést a zenernesti kir. járásbíróság fogatosítja. Brassóban a telekkönyvi hivatalnál, 1886. június 10-én d. e. 8 órakor Friderika Chrefelsnek ingatlanai 2223 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverést Nemes Péter kir. közjegyző fogatosítja, Türkös községében a község házában 1886. június 11-én d. e. 9 órakor Krzocsa Juonnak ingatlana 173 frt kikiáltási ár mellett fognak elárvereztetni; az árverezést a hosszufalusi kir. járásbíróság fogatosítja.

Testi szervezetünk titkai. A vér egész éven át folyvást használhatatlan anyagokat választ ki, a melyek, ha idejében nem távolíttatnak el testünkől, különféle súlyos betegségeket okozhatnak. Tavaszkor és ősszel van az arra való idő, hogy az év folytán testünkben lerakódott fölösleges és az egyes szervek működését akadályozó anyagokat s nedveket (epe és nyálka) egy szabályszerű, a testet nem rongáló, tisztító gyógmóddal eltávolítsuk s ez által más súlyos bajoknak elejét vegyük. Nemesak azoknak, a kik emésztési zavarokban, székrekedésben, kólikában, bőrkütiésekben, vértululásokban, szédülésben, a tagok elzsibbadásában, hysteriában, aranyérben, gyomor-, máj-, bél- stb. bajokban szenvednek, — hanem az egészségeseknek, vagyis a magokat egészségeseknek tartóknak ép úgy sürgősen ajánlanunk kell, hogy azt a drága, piros életnedvet, a mely ereikben kering, igekezzenek a maga teljes tisztaságában és működésének erejében, czélszerű és óvatossal gyógmóddal föntartani. Erre nézve mint legjelesebb gyógszert, a Brandt R. gyógyszerész fele svájci labdacsoakat, a melyeket legtekintélyesebb orvosaink is, úgy kitünő hatásuk, mint teljesen ártalmatlan voltuknál fogva melegen ajánlanak, bizvást ajánljuk. Kaphatók a gyógyszerárakban 70 kr. egy dobozzal. Megfigyelendő, hogy a dobozon rajta van-e czégjeggyel: egy fehérkereszt vörös mezőben s Brandt R. névalírása.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —
Brassó, 1886. június hó 8-án.

Róman papirpénz	à 20 frankos	8.65 vétel	8.67 eladás
ezüstpénz	à 20	8.62	8.64
Napoleon d'or (aranypéz)	10.—	10.03	
Török lira		11.30	11.31
Arany		5.86	5.88
Orosz papirrubel		123.25	123.50

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 5211./1886.

Brassó megye alispánjától.

Hirdetmény.

Brassó megyének 1885. évi zárszámadásai felülvizsgálatán és tolyó hó 28-án tartott állandó választmányi gyűlésben tárgyalván, az 1870. évi XLII. törvény-czikk 14. §-a értelmében mai naptól kezdve 15 napon közzemlére tettek ki, — mi is oly hozzáadással hozatik köztudomásra, hogy a számadások, valamint az állandó választmány véleménye a fenn említett idő alatt, a hivatalos órákban a megye kiadóhivatalánál betekintheők.

Brassó, 1886. május hó 28-án.

Roll Gyula,

kir. tanácsos alispán.

(233) 1—3

Ad 824./1886. tlkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Waadt Rezső* ügyvéd végrehajtónak sz. dályai *Siegmund György* végrehajtást szenvedő elleni 13 frt 63 kr. tőkehátrálék és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbírósa) területén lévő, Sz. Dálya község határán fekvő a sz. dályai 87. számú telek-jegyzőkönyvben A + alatt foglalt ingatlanokra, u. m. 166, 167, 865, 893, 1160, 1206, 1236, 1523/1, 1714, 1749, 1753, 1882, 1886, 2071, 2129, 2470, 2471, 2472, 2473, 2531, 2686, 2946, 2979, 2996/1, 3038, 3196, 3831, 4346, 4561, 4562, 4640, 4650, 4721, 4894, 4897, 5232, 5504, 5505. helyrajzi szám alatti fekvősegekre az árverést 929 frt. megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1886. évi június hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor Sz. Dálya község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 92 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1886. ápril hó 8-án.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

Máthé Albert,

kir. aljárásbíró.

(243) 1—1

Szám 869./1886. tlkvi.

(249) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré teszi, miszerint tiszti. tiszt. ügyész Mauks Gyula által képviselt m. kir. államkincstár végrehajtónak *Lewi szül. Hersch Rézi* végrehajtást szenvedett elleni 59 frt 15 kr. tőke, ennek 6% kamata, 5 frt 90 kr. eddigi és 8 frt 80 kr. ezen kérvényért megállapított költségek és 3 frt 65 kr. eddigi főlzártított eszményi bélyegek behajtása

iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő *Mihályfalva* községi 154. számú telekjegyzőkönyvben A + 2—14. rendszám alatt *Lewi szül. Hersch Rézi* tulajdonánál fölvett, 513 frt 50 krra becsült ingatlanokra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi június hó 22-én délutáni 2 órája *Mihályfalván* a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonnyitvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, — azonban az eladás a becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtató kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. április hó 6-án.

A kir. járásbírósa m. telekkönyvi hatóság.

Szám 464./1886. tlkvi.

(238) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint *Szenkovits Márton* végrehajtónak *Gligor Tomicza* sz. ernyei lakos végrehajtást szenvedett elleni 65 frt és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. járásbírósa területén lévő Sz. Ernye községben fekvő, a sz. ernyei 111. számú telekjegyzőkönyvben A + 3—11., 13—18., 20—23., 25—27. és 29. rendszámok alatti és a sz. ernyei 347. sz. tlkjkvben A + 1—6. r. sz. alatt özvegy *Gligor Petruczné szül. Stef Florika*, *Gligor Juon*, *Iszaila Ilia*, *Tomicza*, *Magdalena* férj *Juonas Nikulájné* és *Gligor Szafta férj*. *Moldován Péterné* telekkönyvi tulajdonosok nevéin álló, összesen 705 frtra becsült ingatlanokra az egyenként kikiáltott becsérték mint megállapított kikiáltási árban az egyenkénti és egészbeni árverést azon feltétellel rendelte el, miszerint ez által az özvegy *Gligor Petruczné szül. Stef Florika* javára bekebelezett élethossziglani hasznélvezeti jog nem érintetik, és hogy ezen ingatlanok az 1886. évi július hó 20-án délelőtti 9 órakor Erzsébetvárosban a telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Erzsébetváros, 1886. ápril 12-én.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság.

Br. Apor Zoltán,

h. elnök.

(238) 1—1

(175) 5—*

„EUROPA” SZALLODA

BRASSÓ.

belváros, Klastrom-utca 11. sz. a.

ujjonan építve az 1885. évben, minden lehető modern csinnal kiállítva s legnagyobb kényelemre berendezve.

Vendéglő és söröcsarnok a házban.

Szálloda-társaskocsi (omnibus) a vasúthoz.

Egyetlen kényelmes szálloda a belvárosban, a főpiacz közvetlen közelében.

BARTHA R.

Egyenruhák

cs. kir. és m. kir. tábornok, törzs- és főtisztok, valamint altisztek és legények, egyévi önkényesek, m. kir. pénzügyőrök, csendőrség, rendőrök, hadastyánok, tűzoltók, vasuti, posta-, távirat-, erdészeti tisztok és erdészek, gazdasági akadémiások, megyei hajdúk és egyáltalán bármely egyenruhát viselő testületnek avagy egyének számára, ugyis az egyenruhához tartozó

felszerelési cikkek

a mindenkor legújabb szabályoknak s a kor igényeinek megfelelően megrendelhetők

TILLER és TÁRSA,

a cs. kir. és m. kir. hadsereg szállítóindul Budapest, Károly-körút 22.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

(168) 2—5

Lakások.

Buzasor 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, **szent. Mihály-napjától fogva**, — továbbá 2 szoba s konyha **azonnal kiadók.**

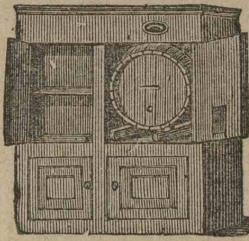
A lakások külön-külön bejáratúak ellátva.

Bővebb megtudható

(176) 5—

VASADI JÓZSEF

háztulajdonosnál.

STILLER JÓZSEF hordozható jég szekrény gyára Budapesten

ajánlja elismert legjobb szerkezetű és kitűnített **hűtő készülékeit** bor, sör, viz, vaj, nyers hus hűtésére, házi szükségletre, ételhűtőket, fagyalt készleteket és fagyalt reservoirekat, bormérési berendezéseket és legújabb szerkezetű részcsapokat magánpezsztetővel. — Megrendelések a raktárba intézendők.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

(167) 2—3

Stiller József,

Budapest, Kerepesi-út 30. — Gyár: Nagydífa-utca 12.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy **Bolonya, kút-utca 363. sz. alatt** (a „Fekete medvén” alul) lévő,

„Antalhoz”

ezimzett, ujonnan épült s minden kényelemmel berendezett vendéglőmet megnyitottam,

hol **kitűnő borok s ízletes ételek** jutányos árak s pontos kiszolgálás mellett állnak a n. é. közönség rendelkezésére.

Kegyes pártfogásért esedezik

ANTAL JÁNOS,

vendéglős.

(239) 1—*

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főter

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel ujonnan ellátott raktárukat, u. m. **lyoni selyem, faillek, merwelieuzok, bársonyok, gyapju, beige, crepp, loden és cachmirok** minden divatos színben és feketében. **Női és férfi öltöny-kelmék** (posztók), **mosó creton satin és toillek** a legszebb mintákban. **Benedict Schroll-féle chiffon, shirting és vásznak** minden szélességben. **Női és gyermek szalmakalapok** és hozzátartozó diszek, u. m. **csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, irha, selyem, czérnakésztyűk** minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú **csipke- és jutafüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyeg**ek igen előnyös árak mellett.

Megrendeléseket elfogadnak **menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillok** készítésére **pontos kiszolgálás és jutányos árak** mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Zsigmond Aron

(178) 5—6

férfiszabó,

a ki 9 évig mint szabász működött t. SCHWARZE és BARTHA urak üzletében,

teljesen új szabó-üzletet nyitott

Brassó, Klastrom-utca 8. sz. a.

Raktáron lesznek a legújabb divatu brünni, angol s francia szövetek, nemkülönb a brassóiak is.

Kitűnő szabás, gondos munka s olcsó árak által igyekezni fog a nagyérdemű közönség mindennemű igényeit kielégíteni, — csak kéri kegyes pártfogását.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltenek.